ஞாயிறு வெளியீடு. விலை 0—1—3. REGD. NO. M. 4642

திராவிடநாடு

மலர் 3. | 12—11—44 | இதழ் 35.

கற்பனைச்சித்திரம்.

கிருஷ்ணா—லீலா.

சௌமியன்.

குழலோசையைக்கேட்டுக் குதூகலம் கொண்டு, குதித்தோடிவந்த கோமதியைத்தழுவிக்கொண்டு, அருகேவந்து நின்ற அழகுமீனாவின் முகத்தைத் துடைத்து முத்தமிட்டுக், கமலத்தின்கண்களின் அழகைப்புகழ்ந்துரைத்து, அம்புஜம்வரக்காணோமே என்று ஆயாசப்பட்டுக், கோமளத்துக்கு நேற்றுஇருந்த கோபம் இன்று இல்லை என்றுகூறி மகிழ்ந்து, சுந்தரியின் முதுகைத்தடவிக்கொடுத்தான், கோகிலத்தின் கழுத்தை நெறித்துவிடுவதுபோல அணைத்துக்கொண்டான் அருகேவர அஞ்சி சற்றுத்தொலைவிலேநின்ற மரகதத்தைப்போய் இழுத்துவந்து முத்தமிட்டான்! கிருஷ்ணனுடைய குழலுக்கு அவ்வளவுசக்திஇருந்தது! அந்த "நாதம்" அவ்வளவு ஆனந்தமூட்டிற்று. குழலை அழகாய்க்கையிலெடுத்து இதழினில்பொருத்தி இசைதொடுத்து, செவியின் வழியாக இருதயத்தில்புகுத்தி இன்பவெள்ளத்திலே சுந்தரியையும் சுகுணாவையும், கருணாவையும் கமலாவையும் நீந்தும்படிசெய்தகிருஷ்ணன், அதற்காகப்பெருமைப்படவுமில்லை, இந்த வெற்றிக்காகமகிழவுமில்லை. அங்கும் இங்கும்பார்த்தான், எதையோ காணவேண்டுமென்ற ஆவலுள்ளவன்போல, இடையிடையேதான் இந்தச் சல்லாபங்கள்!

"போதாதோ புவனா! இன்னமுமா குழல்ஊதவேண்டும்! புவனா! வாடி, கிட்டே! வரமாட்டாயோ? சரி, போ, போ, நீ போய்விட்டால் என்ன? இதோ மாணிக்கத்தைக் கூப்பிட்டுக்கொள்கிறேன்" என்று கிருஷ்ணன் கூறிக்கொண்டே மாணிக்கத்தைநோக்கிநடந்தான். அதேசமயம், சற்றுத்தொலைவிலே, வேலியில்படர்ந்திருந்த கொடிகளுக்கிடையே, எதையோகண்டான், களிகொண்டான், மீண்டும் குழலைவாசிக்கத் தொடங்கினான். யாருக்காகக் குழலைவாசிக்க அவன்மனம் துடித்ததோ, அந்த லீலா வேலிக்கு அப்புறமிருந்து தன்னைக் கவனிப்பதைக்கிருஷ்ணன் கண்டுகொண்டான். அதனாலேஏற்பட்டமகிழ்ச்சியினால், அவன் மிக்கமதுரமாகக் குழலைவாசித்துக்கொண்டே, ஆனந்தத்திலே இலயித்துக் கண்களைமூடிக்கொண்டான். சில விநாடிகளுக்குப்பிறகு கண்களைத்திறந்துபார்க்க, லீலா இருந்தஇடத்திலே ஒருவன் உலவக் கண்டு, சோகமும் கோபமும்கொண்டு, வேலிக்குஅருகே சென்றுபார்க்க, வேகவேகமாக லீலா போய்க்கொண்டிருக்கக்கண்டு, சலிப்படைந்து, கோமதியைக் கோலால்அடித்து, மீனாவின் முதுகிலே அறைந்து, சுந்தரிமீது கல்விட்டுஎறிந்து, மரகதத்தின் காதைப்பிடித்துக் கரகரவென்றிழுத்துவந்து நிறுத்தி, ஊருக்குள் ஓட்டிக்கொண்டுபோய்ச்சேர்த்தான்!

ஆம்! கிருஷ்ணன், திரிபுரம் ஜெமீன், மந்தையிலே, வேலைபார்ப்பவன்! சுகுணாவும் சுந்தரீயும், கோமளமும் கோமதியும், மந்தைச்சுந்தரிகளே! லீலாதவிர! லீலா, ஜெமீன்தாரர்வீட்டுப்பெண், மற்றவை, அவள் வீட்டுமாடுகள். கிருஷ்ணன், குழல்ஊதிக் குதூகலப்படுத்தஎண்ணியது லீலாவை, நாலுகால் நளினிகளையல்ல!! ஆனால் அந்த பசுக்களின் இருதயம்வேறுவிதமாகவும், பாவையின் இருதயம்வேறுவிதமாகவும் அமைந்திருந்தது. ஜெமீன் மந்தைக்குப் புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட கிருஷ்ணன் குழல் ஊதுவதிலே மகாசமர்த்தன்என்றும், அவனுடைய இனிய இசையிலே இன்புற்று,மந்தையேமகிழ்ச்சியிலே மூழ்குவதாகவும் கேள்விப்பட்ட லீலா, ஒருநாள், சென்றாள், மாடுகள் மேயும்இடத்தருகே. குழலோசை அவளுக்கு இன்பமாகஇருந்தது, ஒவ்வொரு நாளும்சென்றாள்! குழலின் இனிமையும், கிருஷ்ணனின் திறமையும் அபிவிருத்தி அடையத்தொடங்கிற்று. அதுமட்டுந்தானா? கிருஷ்ணனுடைய, நடைஉடைபாவனையும் வயற்காட்டுரகமாக இருந்தது மாறி, வயற்காட்டுச் சீனுக்கு உடைதரிக்கும் இராஜபார்ட்டுக்காரருடையதுபோல மாறிக்கொண்டே வரத்தொடங்கிற்று! அன்று கிருஷ்ணன், லீலாவிடம்பேசிப் பார்க்கவேண்டும் என்று அதிகஆவல் கொண்டிருந்தான், ஆனால் அன்று என்னமோ லீலாவுக்கு அவசரமானவேலை, அதிகநேரம் குழலைக்கேட்கவில்லை, போய்விட்டாள். அவளேபோய்விட்டபிறகு, இந்த அநாவசியமான பசுக்களுக்கு இங்கென்னவேலைஎன்ற கோபத்திலேதான், மந்தையை ஊருக்கு விரைவாகஓட்டிக்கொண்டுபோனான், மனச்சங்கடம்கொண்டமந்தை மன்னன்!

கிருஷ்ணன், தனிமனிதன், அதாவது, காதலியைத்தேடித்தீரவேண்டிய கஷ்டமான கட்டத்திலேஇருந்தவன்! காளையைக் கழுவிவிடவும், பசுவுக்குப்புல்விடவும், உதைக்கும்மாட்டுக்குஉத்தரவுதரவும், வலிகொண்டவளைந்தகொம்பனுக்குச் சூடிடவும், வேறு ஆட்கள்இருந்தனர். கிருஷ்ணன், இவர்களுக்குத்தலைவன். மந்தையோடுசெல்வது, மதுரகீதம்பொழிவது, இரவிலே, இருதயத்துக்கு, "இன்னம்கொஞ்சம்பொறு, நெஞ்சமே! பொறுத்தார் பூமியாள்வார்!" என்று புத்திகூறுவது, என்றமுறையிலே காலந்தள்ளிவந்தவன். மாட்டுப்பண்ணை விஷயமாகப்பிரத்யேகஅறிவும் அனுபவமும் பெற்றவனென்றுசிபார்சுக்கடிதம் பெற்றவன், சாதாரண ஆளிடமல்ல, சந்திபுரம் ஜெமீன்தாரரிடம். அந்தக்கடிதமே,

(2-ம் பக்கம் பார்க்க)

கிருஷ்ணா லீலா.

1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

வேலையை அவனுக்குத்தரவைத்தது. சம்பளமோ அதிகம்தேவையில்லை என்று கூறிவிட்டான்! ஜெமீன்தாரர், கிருஷ்ணனுக்கு வேலைதந்ததற்கு அதுவும் ஒரு முக்கியகாரணம்! கிருஷ்ணன், மந்தை மன்னனானபிறகு, பட்டியிலே பல மாறுதல்கள்! மாடுகளுக்கெல்லாம் அவன் வருவதற்குமுன்பு, வளைந்தகொம்பன், வால்மொட்டை, மைக்கண்ணி, அரணைவாலன், என்று அநாகரிகப் பெயர்கள் இருந்தன. கிருஷ்ணன், பதவியிலே அமர்ந்தஉடனே செய்தமுதல் சீர்திருத்தம், பழையபெயர்களை ஒழித்துவிட்டு, அழகாகச் சுகுணா, சுந்தரி, கோமளம், கோமதி என்ற புதியபெயர்களை மாடுகளுக்குச்சூட்டியதுதான்! அவன்செய்த வேறுபல சீர்திருத்தங்களிலே ஒன்று, பிரதி சனிக்கிழமையும், மாட்டுப்பட்டியிலே, பாட்டுக் கச்சேரிநடத்துவது. இந்த விசித்திர சித்தனைப்பற்றி ஊரிலேவேடிக்கையாகப்பேசிக்கொள்வார்கள், அவன் கவலைப்படுவதில்லை. எந்தத்தொழிலானாலென்ன? மாடுமேய்ப்பவன், என்று, ஏன் அந்தத் தொழிலைப்பற்றி இழிவாகக் கூறவேண்டும்! மந்தை மன்னன்! என்று நான்கூறுவேன், அது சாதாரணமான, கேவலமான தொழிலல்ல, மகேசுவரனே, பசுக்களாகிய நமக்குப்பதியாக இருக்கிறார் என்று சைவசாத்திரம் கூறுகிறது, அரியின் அவதாரமான கிருஷ்ணன், மாடுமேய்ப்பவனாகஇருந்தார், மாடுகளின் பொருட்டு மக்களின் மண்டை உடைந்த கதைகள்உண்டு, என்று கூறுவான்.

படித்தபயல் ஏன் இந்த வேலைக்கு, வந்தான், என்று சிலர் அவனைக்கேட்டதுண்டு, கிருஷ்ணன், கோபப்படாமல், அவர்களுக்குப்பதில் கூறுவான், நான் படித்தவன், என்பது உண்மை! ஆகையினால் தான், இந்த வேலைக்குவந்தேன் என்பான்.

“இந்தக்காலத்திலே தான் படித்தவர்களுக்கெல்லாம் ரொம்பத் திண்டாட்டமாமே? வேலையே கிடைப்பதில்லையாமே! அதனாலேதான் பாவம், இந்தப்பிள்ளையாண்டான், ஜெமீனில் மாடுமேய்த்தாவது பிழைப்போம் என்று வந்திருக்கிறான். ஜெமீன்தாருக்கு யாராவது, இவன் படித்தவன் என்று நாலு நல்லவார்த்தை சொன்னால் கணக்கப்பிள்ளை வேலைக்காவது வைத்துக்கொள்வார்” என்று சிலர் பரிதாபப்படுவதுண்டு.

“பைத்யக்காரர்கள், மோட்டார் கம்பெனி ஏஜண்டாக இருக்கமாதம் இருநூறு தருவதாகச் சொன்னார்கள், முடியாது என்று கூறிவிட்டேன். மில்லிலே ஒரு வேலை இருப்பதாகச் சொன்னார்கள், வேண்டாம் என்று கூறிவிட்டேன்.. இந்த மந்தை மன்னன் வேலைக்கு நான் வந்தது மதியற்ற செயல் என்று மதியிலிகள் நினைக்கின்றனர். வேலை ஏன் எனக்கு! குழலை ஊதிக்கொம்புள்ள பிராணிகளிடம் குதூகலத்தை ஊட்டுவதை விட்டு, சபைகளிலேசென்று என்திறமையைக் காட்டினால் வித்வானாகிவிட முடியாதா, பணம் குவியாதா? நானாக, மனமுவந்து, இந்த வேலையைத் தேடிக்கொண்டேன். இந்த மட்டங்களுக்கு என் திட்டம் தெரியவில்லை, இவர்களைச் சட்டைசெய்யப் போவதில்லை'; என்று கூறுவான், கிருஷ்ணன், தன்னுடைய பட்டி ஆட்களிடம்.

“இதுஒரு தினுசானபைத்யம்!” என்ற முடிவுக்கு ஊரார் வந்துவிட்டனர்; உண்மைக்கும், ஊரார் நினைப்புக்கும் உறவு இருந்தது! அவனுக்கு ஒரு தினுசான பைத்யமிருந்தது உண்மைதான்! அந்தப் பித்தம், அலைகடலுக்கு அருகே, மணல் மேட்டின் மீது, அழகிய நிலவொளியிலே அவன்கேட்ட ஒரு அற்புதமான கதையினால் ஏற்பட்டது!!

★

“அடி அமிர்தம்! படித்து முடிர்துவிட்டாயா அந்தக்கதைப்புத்தகத்தை” என்று கேட்ட லீலாவின் குரலிலே தோய்ந்திருந்த இனிமை, மணலைக்குவித்துத் தலையணையாக்கி, மனதை இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பிவிட்டு, இருக்குமிடம் தெரிந்தால் இன்பமான மாலைக்கனவுக்குப் பங்கம் வந்து விடுமேஎன்ற பயத்தால் கண்களை மூடிக்கொண்டு படுத்துக்கொண்டிருந்த வாலிபனுக்கு விருந்தாக இருந்தது, கண்களைத்திறந்தான், குரல்வந்த திக்கை நோக்கினான், இரண்டு இளமங்கைகள், பேசிக்கொண்டிருக்கக் கண்டான், சிந்தனையையும் செவியையம் அந்தப்பக்கம். செலுத்தினான், ஏற்கனவேசென்றுவிட்ட விழிகளை அங்கேயே நிறுத்தினான், மங்கையரின் பேச்சு நிற்கவில்லை.

“படித்துவிட்டேன். லீலா! என்னஅற்புதமான கதை தெரியுமோ அது!”-இன்பத்திலே இரண்டாவது இடம் இந்தக் குரலுக்குக் கிடைத்தது.

“என்னகதை அது, அற்புதமான கதை!!

“அற்புதம் என்றால் அற்புதமே தான்! கதையிலேவருகிற கதாநாயகியின் பெயர் என்ன தெரியுமோ?”

“அற்புதம் என்றே பெயரா அவளுக்கு”

“இல்லை! அதிசயம்! என்று அவள் பெயர்”

“சரி, அந்த அதிசயவல்லி கதையைச் சொல்லடியம்மா அற்புதவல்லி!”

“சொன்னால் என்ன தருவாய்!”

“உன் புருஷனைவிட்டு ஒரு முத்தம் தரச்சொல்லுகிறேன்”

“போடி!”

இந்தஇடத்திலே வாலிபன், மிகக்கஷ்டப்பட்டே, சிரிப்பை அடக்கிக்கொண்டான்.

“சொல்லடி என்றால்......”

“சொல்லட்டுமா?”

“ஜோதிடக்காரனைக் கூப்பிடட்டுமா, முகூர்த்தம் பார்க்க. சொல்லடி கதையை என்றால், என்னமோ, பிரமாதமான பிகுவு செய்கிறாள்”

“சொல்கிறேன். நில்லடி, கிள்ளாதே, கிரீஸ் நாட்டுக்காதல் கதை அந்தப்புத்தகம்”

“கிரீஸ் நாட்டிலேகூட, அதிசயம் என்று பெயர் வைத்தார்களா?”

“பெரியகேள்வி கேட்டுவிட்டாய்போடி! கிரீஸ் நாட்டுக்கதை, அதைத்தமிழிலே யோகானந்த சாரதியார் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்”

“யோகானந்தசாரதியார், காதல்கதையைத்தானா மொழி பெயர்க்க வேண்டும், வேடிக்கைதான், கதையைச்சொல்லு”

“கிரீஸ் நாட்டிலே ஒரு ஊரிலே, அதிசயம்என்ற ராஜகுமாரிஒருவள் இருந்தாள். அவள்நல்ல அழகி. உன்னைப்போலஎன்று வைத்துக்கொள்ளேன். ஆனால் உனக்கு இருப்பதுபோல, கிளிமூக்கு இல்லை அவளுக்கு?”

“ஏண்டி! நீ கதை சொல்லப்போகிறாயா, உதைவாங்கப் போகிறாயா?”

“கதைதாண்டி சொல்கிறேன். அதிசயத்தை வர்ணிக்கவேண்டாமா, அழகான பெண் என்று இரண்டே எழுத்துக்களிலேயா முடித்துவிடுகிறார் கதை எழுதியவர், ஆறுபக்கமோ ஏழோ எழுதியிருக்கிறார். படித்தால்தானே தெரியும் உனக்கு. கார்நிறக் கூந்தல், கமலக்கண்கள், வில்போன்ற புருவம், இன்னம் எல்லா அழகும் என்று வைத்துக்கொள்ளேன். அவளைக்கலியாணம் செய்துகொடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகள் நடந்தன.”

“சரி, பழையகதைதான், பெற்றோர்கள் ஒருஇடம் பார்த்திருப்பார்கள், இவளுக்கு வேறு ஒருவன்மீது காதல்இருக்கும், இதனாலே வீட்டிலே சண்டைபிறந்திருக்கும், அவள் அழுதிருப்பாள், அது தானே”

“அவள் அழுதாள், சண்டை நடந்தது அதெல்லாம் கதையிலே உள்ளதுதான், ஆனால், அரண்மனையிலே சண்டைநடந்தது, நீ சொல்கிறபடிஅல்ல. அதுதான், அந்தக்கதையை அற்புதமானகதைஎன்று நான்சொன்னேன். அதிசயத்தை, அவளுக்கு இஷ்டமான புருஷனைக் கலியாணம்செய்துகொள்ளும்படி வீட்டிலேவற்புறுத்தினார்கள், அவளோ, அதுமுடியாது, நீங்களாகப்பார்த்து யாரைநான் கலியாணம்செய்துகொள்வது என்றுஏற்பாடுசெய்யுங்கள், நானாகத்தேடிக்கொள்வதுமுடியாது, முறையாகாது, எனக்குத்தெரியாது என்றுசொன்னாள்”

(9-ம்பக்கம் பார்க்க)

கிருஷ்ண லீலா.

10-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

னாலும். "ஆமாம்" என்றுசொல், எது செய்தாலும், "சரி" என்றுகூறு, உனக்கு ஒரு ஆபத்தும் வாராதபடி நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன், என்றுகூறினான். இருவரும் நண்பராயினர், சதிகாரருக்கு இது தெரியாது.

கலியாணம் ஆடம்பரமாக ஆரம்பமாயிற்று. புரோகிதன் உரத்தகுரலிலே, சுபவேளையிலே மந்திரங்களைக்கூறத் தொடங்கினான். மணப்பெண் நெருப்பின்மீது நடப்பவள்போல நடந்துவந்து சேர்ந்தாள். மாப்பிள்ளை, கெம்பீரமாக அமர்ந்திருந்தான். தங்களின் சமர்த்தைத் தாமேபுகழ்ந்துகொண்டு மூவரும் முடிதரித்த மன்னர்போல் உட்கார்ந்தனர். மாப்பிள்ளைத் தோழனாகத்தன் காதலன் இருக்கக்கண்டதும், அரசகுமாரிக்குத்தைரியம்பிறந்தது.

"முகூர்த்தவேளை நெருங்குகிறது, நடக்கட்டுமே" என்றார்மந் திரியார். மாப்பிள்ளைத் தோழனை மாறுவேடம் பூண்டிருந்த அரசகுமாரன், "அரசே! இந்தக்கலியாணத்துக்கு ஏற்பாடுசெய்த இந்த மூன்று உத்தமர்களுக்கும், பரிசுகள்வழங்கியபிறகே, மாலைசூட்டப்போவதாகச் சொன்னீர்களே" என்றுமணக்கோலத்திலிருந்தவனைநோக்கிக்கேட்டான். முன் ஏற்பாட்டின்படியே அவன், "ஆமாம்!" என்றான். மூவரும் திகைத்தனர். "பரிசுகளைத்தரவோ?" என்று கேட்டான் இளவரசன், "ஆமாம்" என்றான் மாப்பிள்ளை. இளவரசன் தன் ஆட்களை அழைத்து ஏதோ கொண்டுவரச்சொன்னான். கொஞ்சநேரத்திற்கெல்லாம், மூன்று கழுதைகளைக் கொண்டுவந்து வேலையாட்கள்நிறுத்தினர். மூவருக்கும் அடக்கமுடியாத கோபம்பிறந்தது. மணவினைக்கு வந்திருந்தவர்களும், இதென்ன விந்தை என்று கூறினர். "அரசே! இந்தப் பரிசுப்பரிகளின்மீது இவர்களை ஏற்றவேண்டியதுதானே" என்று கேட்டான் இளவரசன், "ஆமாம்!" என்றான் தோழன், அரசகுமாரி சிரித்தாள், மக்கள் ஆத்திரமடைந்தனர், இதற்குள் ஊருக்குள்ளே, சிறுசிறுபிரிவாகவந்துசேர்ந்த இளவரசனின்படை, ஆத்திரமடைந்த மக்களை அடக்கத்தொடங்கிற்று. கழுதைமேல் பலாத்காரமாக மூவரையும் தூக்கிவைத்துக்கட்டச்செய்தான் இளவரசன். கலியாணப்பந்தலில் ஒரே குழப்பமாகிவிட்டது.சன்மானம்கிடைக்காமற்போகிறதே என்று புரோகிதர் புலம்பினார். உடனே மாறுவேடத்தைக்கலைத்துவிட்டு, நின்றான் இளவரசன், அவன்மீதுசாய்ந்து கொண்டு புன்னகைபுரிந்தாள் அதிசயம். பிறகு மக்களிடம், சாசனத்தின் முழு விவரத்தையும், சதிபுரிந்த மூவர் செயலையும் கூறினான். மக்களின் கோபம், சதிகாரர்மீதுபாய்ந்தது. ஒருபுறம், கலியாண ஊர்வலம்நடந்துகொண்டிருக்கையில் மற்றோர்புறம் கழுதைமீது, எறியகனவான்களின் ஊர்வலம்நடந்தது, இராஜஊர்வலத்திலே கூட்டம்குறைவுதான்! இளவரசன் தனக்குஉதவிபுரிந்த நடிப்பு மாப்பிள்ளைக்கு நல்லபரிசுகள்தந்தான். அதிசயராணியும் அவளை மணம்புரிந்துகொண்ட அழகேச மன்னனும் அனேக ஆண்டுகள் நீதிநெறிவழுவாமல்அரசாண்டு வந்தனர். அவ்வளவுதான் கதை. ஆனால் அதிலேஉள்ளகாதலைப்பற்றியவர்ணனைகளைப்படித்தால் பெண்களுக்குப்பைத்யம் பிடித்துவிடும்."

"அதென்னடிஅம்மா, பெண்களுக்குத்தானா, அவ்வளவு சபலபுத்தி. அவர்கள் தானா காதல்விஷயமாகப்படித்தால் பைத்யமாவார்கள், ஆண்கள் படித்தால் மட்டும் பைத்யம்பிடிக்காதா?"

"ஆண்களுக்குப் பரிந்துபேசுவதாகவா நீ நினைத்துக்கொண்டாய்? போடி அசடே! பெண்களுக்குக் காதலைப்பற்றிப் படித்தால் பித்தம்பிறக்கும். ஆண்கள் அதுபோலப் படிக்கவே தேவையில்லை. அவர்களுக்குத்தான் பெண்ணைக்கண்டாலே பித்தம் நானாகப்பிறந்துவிடுகிறதே."

"அப்படிச்சொல்லு! அற்புதமானகதைதாண்டி, நான்கூடப்படிக்கவேண்டும். மனதுக்கு இசைந்தவன் மாடுமேய்ப்பவனாகஇருந்தாலும், அவனோடு வாழ்வது தான் இன்பம்."

★

அமிர்தம், அன்று சொன்ன கதை, கிரேக்க ஆசிரியர் எவரும் எழுதியதல்ல! யோகானந்தரின் மொழிபெயர்ப்புமல்ல. அவளுடைய கற்பனை! இந்த அற்புதமான கதையைக்கேட்டபோது முளைத்தது கிருஷ்ணனுக்குப் பித்தம். கிருஷ்ணன், கதைபேசிக் கொண்டிருந்த கன்னியர்போலவே, கல்லூரியிலே படித்துக்கொண்டிருந்தவன்தான். கடலோரத்திலே வழக்கப்படி மாலைவேளையிலே உலவச்சென்று, இந்த உல்லாசிகளின்கதையைக்கேட்டான். கதையின் போக்கைவிட, லீலாவின் காதல் விளக்கம் அவனுக்கு மிகமிகப்பிடித்தது. மந்தையிலே மாடுமேய்ப்பவனானாலும்! ஆஹா எவ்வளவு உயர்தரமான உத்தமமான, தெய்வீகக்காதல் இது என்று எண்ணி எண்ணிப் பூரித்தான். மாடுமேய்த்துத்தான் இப்படிப்பட்ட மங்கையைப்பெற முடியுமென்றாலும் சரி,இவளுடையகாதலையேபெறுவது என்று தீர்மானித்தான். அவனுக்கு அடுத்தநாள்முதல், ஸ்னோவும், பவுடரும், சென்டும்,சிகரெட்டும், தையற்கூலியும், வாஷிங்கம்பெனிப்பாக்கியும், செலூன்செலவும் அதிகரித்துவிட்டது. காதல், காதல், காதல்பிறந்திடில் காசு போதல், என்றாகிவிட்டது கிருஷ்ணன் F-Aவின் நிலைமை.

பர்மாவிலே வியாபாரம்செய்யச் சென்ற அவன் தகப்பனாரின்கதியோ, படுமோசமாகிவிட்டது, பெருந்நஷ்டம், ஊர்திரும்பினார், பட்டைவிபூதியும், பழிதீர்த்தசுவார்கோயில்படிக்கட்டுமே கதிஎன்று. கிருஷ்ணனின் கல்லூரிப் படிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளிவைக்கப்பட்டு விட்டது. அந்தப்படிப்பு இடையிலே பட்டுப்போனதேயொழிய காதல்படிப்பு துளிர்விட்டபடியேஇருந்தது.காதற்கதைகளை ஆசிரியாகக்கொண்டான். தோட்டக்காரியைமணந்துகொண்ட மன்னன் கதை, குதிரைக்காரனை மணந்துகொண்ட ராஜகுமாரி சரித்திரம், முதலியவைகளைப்படித்தான், பரீட்சைக்குத்தயாராக! ஒரு கதாசிரியர் எழுதினார், "பார்த்தஉடனே ஒருமங்கையின்மனதிலே உன்னைப்பற்றி மதிப்புப் பிறக்கவேண்டுமானால் உடை, உடை, உடை, அதுதான் முக்கியம். தம்பீ நீ தரித்திரத்திலேபுரண்டாலும், எந்த மங்கையிடம் வெற்றிபெறவிரும்புகிறாயோ, அவள்காணும்போது, உன் உடை உயர்தரமானதாக, நாகரிகமாக, கூடுமானால் ஆடம்பரமாகஇருக்கவேண்டும்" என்று புத்திகூறினார். ஏழ்மைக்கும் விலைஉயர்ந்த உடைக்கும் பொருத்தமிராதே, என்பது பற்றியகவலையை அந்த ஆசிரியர், வாசகருக்கே விட்டுவிட்டார். ஏழையாக இருந்தாலும் ஆடம்பர உடையைப் பெறும் விதம் என்ன என்பது பற்றியும் அவர் எழுதவில்லை! வேறோர் ஆசிரியர், "படாடோபமாக உடை அணிந்தவர்களைக்கண்டாலே பாவையர்.விரும்பமாட்டார்கள்" என்று எழுதிவிட்டார், மற்றொருவர், "பணிவு! பணிவு! அந்தப்பூஷணம் உங்களிடம்உண்டா என்றுதான் பெண்இனம் கேட்கிறது. அவர்களைக் காணும்போதே ஒரு பணிவு, ஒப்புக்காவது, பாவனைக்காவது, உங்களுக்குஇருக்கவேண்டும். பேச்சிலே, செயலிலே, நடை உடை பாவனையிலே பணிவு காட்டினால், இணங்காத பெண் இகபரம் இரண்டிலுமில்லை" என்று தீட்டிவிட்டார் "காதலிலேவெற்றிதானே வேண்டும்!இதோ அதற்குமார்க்கம்"என்ற பீடிகையுடன் துவக்கினார் இன்னுமொருவர், கிருஷ்ணன்அதைப்படித்துப்படித்து மனதைக் குழப்பிக்கொண்டான், எருமைமிதித்த சேறுபோலாகி விட்டது அவன் மனம். "பகலவனைக்கண்டு பங்கஜம் மலரும், அவளை மகிழ்விக்க அருகே இரு, எப்போதும் இரு, பிறகு அவள் உனக்குச் சொந்தம், இது அயன் விதி." என்றார் மற்றோர் மேதாவி, இதுமிகப்பிடித்தமாக இருந்தது கிருஷ்ணனுக்கு. இவைகளை எல்லாம்விட, கிருஷ்ணனைச் செயலிலே இறங்கவைத்தது,வேறோர் விற்பன்னரின் ஏடு. அவர் தீர்மானமாகச் சொன்னார் தமது கைகண்ட முறையை. "இதுகை கண்ட முறை, காலம்கண்ட முறை, கவி கண்ட முறை, கடவுள் கண்டமுறை" என்றுஆரம்பமாயிற்று அவருடைய நூல்.

"காதலில் வெற்றி! வெற்றியில் காதல்! கேளப்பா, கேள். பசு, பாம்பு, பாலர்,

கிருஷ்ண லீலா!

3-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

புலி, முதலியவற்றை அடக்கக்கூடிய வித்தையைக் கூறுகிறேன்கேள். பெண்ணின் பிரேமையைப்பெற வழியென்ன என்று கூறுவதைவிட்டு, உம்மையாரய்யா, புலியையும் பாம்பையும், அடக்கும் வழியைக் கூறச்சொன்னது என்று கேட்கிறாயா? கேட்பாய்,! எனக்குத்தெரியும் நீ கேட்பாய் என்று. அடபைத்தியக்காரா! புலியையே, பாம்பையே, குத்தவரும் காளையையே, மயக்கிஅடக்க நான் மார்க்கம் கூறினால், துடியிடையும் பெடைநடையும், குளிர்மனமும் கூத்தாடும் கண்களும் கொண்ட பெண்களையா, அந்த முறையினால் மயக்கமுடியாது! யோசித்துப்பார்! இரும்பைப்பிழிய வழிசொல்லுகிறேன், கரும்பைப்பிழிய முடியுமோ இதனால் என்று கேள்வி கேட்பாயோ? புரிந்ததா. இனிக்கேள் முறையை. பாம்பும் புலியும், பசுவும் பாலரும், கொலையாளியும் மதயானையும், இசையினால் கட்டுப்பட்டுவிடும், அடங்கிவிடும், அடிபணியும், அன்பு காட்டும்; இலக்கியங்கள் சான்றுபகரும், வரலாறுகளைப்படி, இன்றும் காணலாம், இசையின் இனிமையால் காதலிலே வெற்றி கண்டவர்களை. இசையைப் பயின்றாய் இன்பவல்லியை வென்றாய் என்று உலகுகூறும். இசைவாணனாகிவிடு. அம்முறையிலும், சிறந்தது, குழல்! யாழ் அதைவிடச்சிறந்தது, சற்றுச்சிரமம், குழலைக்கையிலேஎடு, கருங்குழலியரைக் காணிக்கை பெறு என்று கூறுவேன். கண்ணன்மேல் ஆணையிட்டுக்கூறுகிறேன். என்அப்பன், சாமளவர்ணன் அந்தக்குழலின் உதவியினால், கோகுல மணிகளை, கோபிகாரத்தினங்களை, மயக்கி மகிழ்வித்து, மகிழ்ந்து, நம்மையும் மகிழ்விக்கிறானன்றோ! குழல் இல்லையேல். கோபிகாஸ்திரீகளுடன்கண்ணனின் காதற்களியாட்டங்கள் இல்லை, அந்த ஆட்டம் இல்லையேல், கண்ணன் இல்லை, கண்ணன் இல்லையேல் கீதையில்லை, கீதையில்லையேல், நமது மதம் இல்லை, நமது மதம் இல்லையேல். நாம் இல்லை! என்று முடித்தார் அந்தமூதறிஞர். கிருஷ்ணன் செயலில் இறங்கினான், குழலை எடுத்தான், பலருடைய செவிகளுக்குக் குடைச்சல் நோயைத்தந்தான், ஜெமீன்தாரர் வீட்டுப்பெண்ணை வீழ்த்தவேண்டுமென்ற விரதத்தைக் கொண்டான், சரிகமபதனியை ஓய்வின்றி ஊதினான், வர்ணம், கீர்த்தனம் எனும் கட்டங்களை விரைவாகத்தாண்டினான், நாதம் ஜிலுஜிலுப்பாக இருக்கிறதென்பதற்காக, கச்சேரி சான்சுவரத்தொடங்கிற்று, சில பஜனைக்கோயில்களில். போயிருந்தால் கிடைத்திருக்கக்கூடிய கடலை தேங்காய் மூடி, கழுத்துப்பூச்சரம் ஆகியவற்றைத்தியாகம் செய்தான். குழலில் போதுமான பயிற்சி கிடைத்தது என்று தைரியம்பிறந்ததும், ஜெமீன்வீட்டு மந்தை மன்னனானான், மாடுகளை மயக்கப் பழகினான், மாதும் மயங்கியதாகத்தான்கருதினான்.

கிருஷ்ணனின் குழல், லீலாவுக்குக் களிப்பூட்டிற்று. காதலை ஊட்டவில்லை. கல்லூரிப்படிப்பை முடித்தானதும், லீலா தனது காதல் நினைவுகளைத் தூக்கி எறிந்தாள். சாயம் போனசேலையைப், பழயபிரேமைக்காக எந்தப்பெண் அணிந்துக்கொள்வாள்.

இன்றுகேட்போம், நாளைகேட்போம், என்று ஏங்கிக்கிடந்த கிருஷ்ணனிடம் ஒருநாள், லீலா வலியவந்துபேசலானாள்.

"குழல்வாசிப்புமிக அருமையாக இருக்கிறது" என்றாள் லீலா. உன்குரலின் இனிமையைவிடவா, என்றுபேசவேண்டும் காதல் விளக்கநூலின்படி, ஆனால் அவன் எண்ணத்தை* எடுத்துரைக்க நாவிற்குத் துணிவில்லை.

"இதுஎன்ன பிரமாதம்!" என்று கூறினான்.

"நான் ஒவ்வொருநாளும்அந்தவேலிப் பக்கம்நின்று கேட்டுக்களிப்பதுவழக்கம்" என்று லீலா கூறினாள். "நீதானே, என் நாதத்துக்கே ஜீவன்! என்தீபத்தின் திரியே! வாழ்க்கையின் வழியே! இன்பத்தின் இருப்பிடமே! இருதயபீடத்தின் தேவியே! என்று அர்ச்சிக்கும்படி அவனுடைய ஆசிரியர்கள்—காதல்விளக்க ஏடுகள்—தூண்டின, பயனின்றி.

"தங்கள் குழலின் சக்தியை நான் பரிட்சிக்க விரும்புகிறேன்" என்று லீலா சொல்லிவிட்டு, அவனுடைய பேச்சுக்கு எதிர்பார்த்துநின்றாள். சிலவிநாடி அவன் பேசவேயில்லை. "இனிமேலா பரிட்சிக்க வேண்டும் என் குழலின் சக்தியை. ஜெமீன் இதோ, என்காலடியிலே, கிடக்கிறதே, குழலின் சக்திக்குப் பரிட்சை இனியுமா?" என்று எண்ணினான், பூரித்தான்.

"அடுத்த ஊரிலே" என்று ஆரம்பித்தாள், லீலா.

"என்னைவிட அழகாகக் குழல் வாசிப்பவர் இருக்கிறாரா?" என்று பயந்துகேட்டான் கிருஷ்ணன்.

"இல்லை! உங்களுடைய கானத்துக்கு ஈடுஎங்கிருக்கமுடியும்? நான் உண்மையைச்சொல்கிறேன். நீங்கள் மந்தையிலே மாடுமேய்ப்பவராக மாறுவேடத்திலே இருக்கிறீர், மதுசூதனரின் மறுஅவதாரம் நீர்' என்றாள். லீலாவின் கரத்திற்குப் பதில் குழல்! அவளுடைய அதரத்துக்குப் பதிலாகக் குழலைத்தன் உதட்டிலே பொருத்தினான், கண்ணே, மணியே, காதல்கொண்டேன், என்று கூறுவதற்குப் பதிலாகக் குழலிலே சாரிபமகரிசநீதனிசாச என்று ஆரம்பித்தான்.

'கொஞ்சம் இதைக்கேளுங்கள்'என்று கூறி, ஆரம்பத்திலேயே கானத்தைக் கொலைசெய்துவிட்டாள் லீலா.

"அடுத்தஊரிலே அமிர்தம் என்று ஒரு தாசி இருக்கிறாள். கொஞ்சம்படித்தவள். பெரிய கர்வம்பிடித்தவள். சங்கீதத்திலே மகாபுலியாம் அவள். எந்த வித்வானையும் மதிப்பதில்லையாம். அதிலும் குழல் வாசிப்பவர்களைக் கேவலப்படுத்துகிறாளாம். இவ்வளவு இனிமையான குழல் வித்வானான நீர் எப்படியாவது அவளுடைய கர்வத்தை அடக்க வேண்டும், தங்கள்வித்தையின்திறமைக்கு இது ஒரு பிரமாதமானகாரியமல்ல. எப்படியாவது அவளைமயக்கி, அவள் வீட்டிலே தங்கிவிடவேண்டும். அவள் தங்களிடம் காதல்கொண்டு கதறவேண்டும். அந்த வெற்றியை எனக்குக் கடிதமூலம் தெரிவிக்கவேண்டும், தங்கள் செலவுக்கு இந்தத்தொகை, நாழியாகிறது, நான் வருகிறேன், ஜெயத்தோடுதிரும்பவேண்டும், யோசிக்கவேண்டாம்" என்றுகூறி, ஒரு பணமுடிப்பைக் கிருஷ்ணனிடம் தந்துவிட்டுக், கடைக்கண்ணால் அவனைச் சித்திரவதைசெய்துவிட்டுச் சென்றாள் அந்தச் சிங்காரி. மறுக்கவோ, நேரமில்லை. மனமுமில்லை. "உன்னைப் பலரும் புகழக் கேட்டால் அவள் மனம்—அதாவது நீ காதலிலே வெல்லவேண்டுமென்றுநினைக்கிறாயே அவளுடைய மனம்—உன்னிடம் வற்றாத, மாறாத, காதலைச்சொரியும்" என்று அவன்படித்திருக்கிறான். எனவே தாசி அமிர்தத்தை வெற்றிகொள்ளச் சென்றான். ஜெமீன்வீட்டு லீலாவே, காதலால் தாக்குண்டபோது, இவள் எம்மாத்திரம் என்று துணிவுபிறந்தது.

★

பாரிஸ்டர் நவநீதகிருஷ்ணனின் பிரேமாவதியாகஇருந்த அமிர்தம் சங்கீதத்தில் பிரியம்கொண்டவள், வித்வான்களிடம் விசுவாசம் காட்டுபவள், பழய உருப்படிகள், புதியமெட்டுகள், அபூர்வ இராகங்கள் ஆகியவற்றைக்கேட்டு ரசிப்பது, பாடங்கேட்பது, பாரிஸ்டர் பாதித்தூக்கத்திலே இருக்கும்போது, மஞ்சத்திலே படுத்தபடி மெல்லியகுரலிலேபாடி இன்புறுவது. கச்சேரிகளுக்குப்போகக் கூடாது என்பது பாரிஸ்டரின் கடுமையான உத்திரவு. ரிஜிஸ்டர் கலியாணம் செய்துகொள்ளப்போவதாக அவர்வாக்களித்திருந்தார். புதிதாக ஒரு வித்வான் வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்ட அமிர்தம், அவருடைய கச்சேரியைக்கேட்க ஆவலானாள். ஊரிலே, வேறுயாரும் கச்சேரி ஏற்பாடுசெய்யாமற்போகவே, பஜனைக்கோயில் நிர்வாகிக்குக் கொஞ்சம் பணம்கொடுத்தாள், கச்சேரி நடந்தது, கேட்டுரசித்தாள், முடிவில் வித்வானைக் கும்பிட்டு, வீட்டிற்குஅழைத்தாள், அன்று கிருஷ்ணன் சில பழய உருப்படிகளை வாசித்திருந்தான். கிரஹப்பிரவேசமான

(7ம் பக்கம் பார்க்க)

திராவிடநாடு.

19—11—44ல் வரவேண்டிய இதழ், அன்னாள் வெளிவராது. "திராவிடநாடு" புதிய கட்டடத்துக்குக் குடி ஏறுகிறது. அவ்வேலையினால் 19-ந்தேதி இதழ், வெளியிடமுடியாத நிலையிலிருக்கிறோம். பொறுத்தருள்க.

திராவிட நாடு.

காஞ்சி 12—11—44 ஞாயிறு

மகிழ்ச்சி! மறுகணம்?

"தஞ்சமடையும் பஞ்சை நானல்ல! வஞ்சனையே பஞ்சணையாகக்கொண்டுள்ள உன் கொஞ்சுமொழியே பின்னர் நஞ்சாகும் என்பதை நானறிவேன். எனவே, அம்மொழி மதுவால் மயங்கேன். செஞ்சேனையின் தலைவன் நான், செயலாற்றும் வகையறிவேன்," என்றுரைத்து அஞ்சா நெஞ்சுடன் வெஞ்சமர்புரிந்து, வெற்றிகண்ட வீரஸ்டாலின், விரைவிலே, பெர்லினில் சோவியத்கொடியைப் பறக்கவிடுவேன்! என்று முழக்கமிடுகிறார், வீணுரை அல்ல அது! தற்பெருமையுமாகாது. உலகின் புகழுரைக்கு முழு உரிமைபெற்ற வீரன், வீணுரை பேசவேண்டிய அவசியம் ஏது? உலகமே கண்டு திகில்கொண்ட நேரத்திலே, நாஜிப்படையை நடுப்பாதையிலே நிறுத்தி வாலை நொருக்கிய பெருமை ஸ்டாலினுடையதே. பிறநாடுகள் நாஜியின்பிடியிலே சிக்கியபோதும், அடிபணிந்த நேரத்திலும், சோவியத் மக்களுக்கு நாஜிப்படையை எதிர்க்கும் துணிவு எங்கிருந்து பிறந்தது? யார் ஊட்டியது?

புரட்சியிலே பிறந்தது சோவியத்வீரம்! இருளினிடையே ஒளியெனக்கிளம்பிய சோவியத், இடர்கண்டு அஞ்சாத இயல்பைக்கொண்டது. பெருநெருப்பிலே கிடந்து, கொடுங்கோலால் தாக்கப்பட்டு, உள்ளத்திலே உரம் ஏறிப்போன உணர்ச்சி, சோவியத். எனவேதான், பலரைப் பயங்கொள்ளச் செய்த நாஜீசத்தைக் கண்டு, சோவியத் நடுங்கவில்லை, நகைத்தது; பதுங்கவில்லை, பாய்ந்தது; பணியவில்லை, போரிட்டது; வெற்றி கண்டது! வெள்ளைரஷியாவின் கள்ளச் செயலைக் கண்டு, சோவியத் அந்த நாளிலே பணிந்ததா? இல்லை! ஜாராட்சியின்போது பயந்ததா? இல்லை! உலகவல்லரசுகள் உறுமியபோது உடலும் உள்ளமும் நடுக்கெடுத்ததா? இல்லை! அன்றும் அஞ்சவில்லை, இன்றும் அஞ்சக்காரணமில்லை!

எந்தப்புரட்சியின் பயனாக, சோவியத் மக்களுக்கு வீரமும் உறுதியும், இலட்சியத்துக்காக உயிரையும் தரும் தியாக எண்ணமும், நெருக்கடியான நேரத்திலே நெஞ்சைத் தளரவிடாத உரமும் பெற்றனரோ, அந்தப் புரட்சி நடந்த நவம்பர் 7-ந்தேதி எனும் நாளை, விழாவாகக் கொண்டாடுகின்றனர் உலகெங்கும். அத்தகைய விழாவிலே, வீரஸ்டாலின் இம்முறை பேசுகையிலே, ஜெர்மனிக்கு அழிவு நெருங்கிவிட்டதைவிளக்கிக்கூறிவிட்டார். பெர்லினில் சோவியத் கொடியைப் பறக்கவிடுவேன், விரைவில்! என்று சூளுரைத்துவிட்டார். சோவியத் மண்ணிலே நாஜீக்காலடி இல்லை என்று கூறினார். நேசநாடுகளின் ஆற்றலால், நாஜிசம் அழிந்தொழியும் என்பதையும், நேசநாடுகளிடையே,பேதமூட்டும்பேதைமை பலிக்காது என்பதையும் எடுத்துக் கூறிவிட்டார்.

ஜெர்மனிக்கு உண்மையிலேயே இருக்கும் இரண்டு நோக்கம், ஒன்று நேசநாடுகளுக்குள் பேதமூட்டிப் பிளவு உண்டாக்குவது, மற்றொன்று ஆளில்லாவிமானம் போன்ற புதிய இரகசிய போர்க்கருவிகளால் பீதி உண்டாக்கப் பார்ப்பதுஎன்பவைகளே. பேதமூட்டினால் நாங்கள் ஏமாறமாட்டோம் என்று ஸ்டாலின்கூறிவிட்டார். ஜெர்மனியின் புதிய இரகசிய ஆயுதங்களைப்பற்றியும், விஷயமறிந்தோர் பீதி அடையமாட்டார்கள். இந்தப்புதிய இரகசிய ஆயுதங்கள், பீதியைஉண்டாக்குவதற்குப்பதிலாகத், தைரியத்தையே நேசநாடுகளுக்குத் தருகின்றன என்போம். எப்படி எனில், பழய ஆயுதங்களைக்கொண்டு நேசநாடுகளைத் தோற்கடிக்க முடியவில்லை, நேசநாடுகளின் வெற்றி வேகத்தைத் தடுக்கமுடியவில்லை. எனவே,வேறு ஏதாவது புதிய ஆயுதத்தைத் தேடித்தீரவேண்டும் என்ற நிலைமைக்கு ஜெர்மனி வந்தாகிவிட்டது, என்ற உண்மையே இதனால் விளக்கப்படுகிறது. எனவே இரகசிய ஆயுதத்தை ஜெர்மன் வீசுவது, ஏற்கனவே இருக்கும் ஆயுதம் பயனற்றுப் போன கதையைக் கூறுவதாகவே, நேசநாடுகளால் கொள்ளப்படுகிறது.

நிற்க, ஸ்டாலின் ஆற்றிய உரையிலே, இவ்விதமான வீரசக்தி, நேசக்கட்சிக்குப் பிறந்ததன் காரணம் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அம்மொழி, ஜெர்மனிக்குமட்டும் எச்சரிக்கையல்ல, அகம்பாவக்காரர் யாருக்குமே அஃதோர் எச்சரிக்கை என்போம். இனச்செருக்கு எங்கு இருப்பினும், அந்த இனத்துக்கு அழிவு என்பது தான் முடிவு.

ஓரினத்தைமற்றோர் இனம் அடக்கமுற்படும்போது, ஆற்றலை மட்டுமே முன்னிறுத்தியல்லக் காரியம் நடப்பது. ஆண்டவன் அருள் தமக்கு இருப்பதாகக் கூறியும், மற்ற எந்த இனத்தையும்விடத்தாமே உயர் ஜாதிஎன்று உரைத்துமே, போர் நடத்தப்படுகிறது,பலாத்காரமாக, இன்று நேற்றல்ல, "தேவ—அசுர" காலமுதற்கொண்டு. இதற்கு மேனாடுகளிலே உள்ள வரலாறுகளைவிட, இங்குள்ள இதிகாசங்களிலே எண்ணற்ற எடுத்துக்காட்டுகள் உள. இனச்செருக்கைக் கொண்டுதான் இங்கு ஆரியர் மற்ற இனத்தவரை அழித்திருக்கின்றனர், அழித்தது மட்டுமல்ல, ஆரியரை எதிர்க்கமுடியாது, எதிர்க்கக்கூடாது, எதிர்த்தால் எதிர்த்தோர் அழிவர் என்ற எண்ணத்தையே, மற்றஇனத்தவரின் இரத்தத்திலே ஊட்டிவிட்டது. ஓநாயைக்கண்டதும் ஆடுகளுக்கு அரை உயிர் போய்விடுகிறது, வேங்கையின் விழி மானுயிரைக் குடித்துவிடுகிறது, பார்வையிலேயே பகையும், நமது இறைச்சிவருகிறது என்ற இறுமாப்பும், இது என்னசெய்யமுடியும் நம்மிடம்என்ற ஆணவஉணர்ச்சியும்,தொக்கிக்கிடக்கும். அதுபோலவே, எந்தஇனம், தான் உயர்இனம் என்றுநம்பிக், கூறிப், பிறரை நம்பவைத்துப், பிறரை நம்பும்படியாக நிர்ப்பந்தித்து விடுகிறதோ, அந்த இனத்தின் சொல்லும் செயலும், சிந்தனைப்போக்கும், ஈடில்லா ஆணவமுடையதாகிவிடுகிறது. இந்த இனச்செருக்கினாலேதான் ஜெர்மானியர், இதுவரை, வீரர்களென்றும், யாராலும் அடக்கப்பட முடியாதவர்களென்றும், விருதுகள்பெற்று, வெற்றி விருந்துண்டு வீங்கினர், மற்றவர் ஏங்கினர். இந்தச் செருக்குக்குத்தான் சம்மட்டி அடிவீழ்ந்தது சோவியத்நாட்டிலே. ஸ்டாலின் இது குறித்துப்பேசுகையில், "ஓநாய்களிடம் மக்களுக்குவிரோதம் இருப்பதன் காரணம், அவை ஓநாய்களாக உள்ளன என்பதனால் அல்ல, அவைகளால் தமது ஆடுகள் அழிகின்றனவே என்பதனால்" என்று அழகுறஎடுத்துக்கூறியிருக்கிறார். இனச்செருக்குடன், பிரான்சு மக்களைப்பேடிகள்என்றும், நார்வே நாட்டினரை நாடியிலாதார்என்றும், நாஜிகள் கூறியநாள் போய்விட்டது. அடியோடு அவர்தம் ஆணவம் அழியும்நாள் விரைவிலே இருக்கிறது.

இனச்செருக்குடன்கூடியவரின் விழியும் மொழியும் வழியும் எங்ஙனமிருக்கும் என்பதுணர, நாம் நாஜியைக்கண்டாக வேண்டுமென்பதில்லை, ஜெர்மனிசென்று தீரவேண்டியதுமில்லை. அத்தகைய நடமாடும்காட்சிகளுக்கிடையேதான் நாம், நமது நாட்டிலேயே இருக்கிறோம். சுபகாரியத்துக்காகச்'சொர்ணபுஷ்பதானம்' ஏற்றுக்கொண்டு, "ஐயர்" தமதுகாலிலே வீழ்ந்துதொழும் "தாசரை"ப் பார்க்கிறாரே ஒருபார்வை, அதற்கும், பெர்லின் நாஜிபிடிபட்ட பிரான்சுமக்களைப் பார்த்த பார்வைக்கும் அதிகவித்யாசமிருக்கமுடியாது. பெர்லின் நாஜிக்காவது, அடிபணியும் அந்தப்பிரான்சுக்காரனுக்குத்,திடீரென வீரஉணர்ச்சிதோன்றினால் என்ன செய்வதுஎன்றபயம் ஓரளவு பிறக்கக் கூடும், ஐயருக்கு அந்தப்பயம் தோன்றிடக்காரணமில்லை, பரமபாகவதன்,தாசன், தாள்பணியும்போது, முடியுடை வேந்தரும், மூலபுருஷரும், வீரரும், சூரரும், வீழ்ந்துவணங்கிய பூதேவரின் பாதங்களையன்றோநாம் பூஜிக்கிறோம், மோட்ச சாம்ராஜ்யத்துக்கன்றோ அச்சாரம் செலுத்துகிறோம், என்ற மூடத்தனத்தின்பிடியிலே முழுவதும் சிக்கியன்றோ கிடக்கிறான்! இனச்செருக்கு சிரிக்கிறது, வலுவற்றஉடலுடன், இனஉணர்ச்சியற்ற இரும்புஉடலம், தொழுகிறது!! வஞ்சனை வாழ்த்துகிறது, வெள்ளை உள்ளம் களிகொள்கிறது!!

இனச்செருக்கு அழிகிறது, ஐரோப்பியகளத்திலே. இங்கோ, அச்செருக்கின் ஆணிவேருக்கு உரம்அளிக்கப்படுகிறது! இனச்செருக்கால் இடர்விளைவித்துஇழுக்குத்தேடினர் இந்திய உபகண்டத்தவருக்கு, தென் ஆப்பிரிக்க சர்க்கார்; மத்ய சட்டசபையினர், அந்த இனச்செருக்குக்கு அடி இடிதருவதுபோலச், சென்ற கிழமை, கண்டனத்தீர்மானமும், பதில் நடவடிக்கைத்திட்டமும் தீட்டினர்.

"படையுடன்சென்று பழிதீர்த்துக் கொள்ளவும் நான் தயார், அங்கிலையிலே நாம் இல்லை" என்று கூறினர் டாக்டர் கரே. லீக்காங்கிரஸ், பிறகட்சிஎன்ற பேதமின்றிச் சட்டசபையிலே, ஆப்பிரிக்காவிலே, ஆர்ப்பரிக்கும் மனுவின் மண்டைக்கு அடிதந்தனர்.

அதேசமயத்திலே, அழகியகங்கைக் கரையோரத்திலே, ஆரியர், இனச்செருக்கைக்கக்கி, அச்செருக்குக்கு உரம்தரும் பழமைக்குப் புகழ்பாடினர். இந்து சட்டத்திலே சிலதிருத்தம் என்ற சொல் கேட்டதும், ஆரியம், வால்மிதிபட்டதும், வளைந்தஉடலை நிமிர்த்திக்கொண்டு எழும் மலைப்பாம்புபோலக் கிளம்புகிறது. ஆப்பிரிக்காவிலே இனத்திமிரை அடக்க அறிவாளிகள் முனைகின்றனர், இங்கே அத்திமிருக்குக் காலவேகத்தாலும், கருத்துள்ளோர் சிலர்நடத்தும் கிளர்ச்சியாலும் தேய்வுஏற்பட்டஉடனே, நோய்தீர மருந்தூட்டுகின்றனர், மேதைகள்!! இனச்செருக்குடன், இந்தியா இந்துக்களுக்கே என்று கூறுகின்றனர். பாக்கிஸ்தானம் பாதகர்ஸ்தானம் என்று பழிமொழி பேசுகின்றனர். சுதேசமண்டலங்களிலே இந்து ஆதிக்கம்தேவை என்று தூது விடுகின்றனர். திவான்கள் திருவாய் மொழிகளும், மகாசனங்களின் வாயுரைகளும், வக்கீல் ஐயர்களின் வேதக்கூச்சலும், சங்கராச்சாரிகளின்தாக்கீதுகளும், மும்முரமாகஉள்ளன!

பாகிஸ்தானம், பாதுஷாக்களின் பிடியிலே போய்விடும், என்று பாமரருக்குப் பயமூட்ட ஒரு பக்கம் பேசுவது; பாகிஸ்தானில் பலம் இராது என்று மற்றோர் புறம்பேசுவது. இனச்செருக்கு இரட்டை நாக்குடன் பேசுகிறது. ஜனுப்ஜின்ஞு, "பாகிஸ்தான் பக்கீர் ஸ்தானுகவுமிராது. பாதுஷாஸ்தானுகவுமிராது. அது இஸ்லாமியக் கோட்பாட்டின் படி அமையும். இந்துஸ்தான் போல் அவ்வளவு செல்வம் உள்ள நாடாக இராது, என்ருலும் தன்னைத்தான் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் செல்வபலம் உள்ள நாடாகத்தான் இருக்கும். ஒருசிலர் மேலும் மேலும் பணக்காரர்களாகக்கூடிய முறையிலேபாகிஸ்தான் ஆட்சி அமைப்பு முறை இராது, எல்லோரும் இன்புற்றிருக்கும் எழிலமைந்த இஸ்லாமியக் கோட்பாட்டுடன் அது விளங்கும்" என்றுகூறியிருக்கிருர், லீக் அமைத்துள்ள, தொழிலபிவிருத்திக் கமிட்டியினரிடம். இருந்தாலுமென்ன, இனச்செருக்காளரின் இழி குணமோ பழியுரையோ குறையவில்லை. பாகிஸ்தானைக் கண்டிப்பதை அவர்கள்நிறுத்திக்கொள்ளவில்லை.

இனச்செருக்கைஅடக்கிய ஸ்டாலின், பெர்லினில், சமத்துவக் கொடியைப் பறக்கவிட்டபிறகுங்கூட, இங்கு இனச்செருக்குஇருந்துதீரும். ஆம் இங்கு மக்களிடைசோவியத் மனப்பான்மை, மான உணர்ச்சி, உரிமையில் ஆர்வம் பிறந்தால் தானே!! இனச்செருக்கு அழிந்துபட வேண்டும் என்பதை இலட்சியமாகக் கொண்ட நாம், நாஜியின்இனச்செருக்கு நசுக்கப்படுவதுக ண் டு ம், ஆப்பிரிக்காவிலே அச்செருக்கு அடிபடுவதுகண்டும், மகிழ்கிறோம், ஆனால் அந்த மகிழ்ச்சி மறுகணம், மறைகிறது, இங்கு ஆரியம்ஆட்சி செய்யும் கோரத்தை எண்ணி! என்செய்வது? என்னசெய்யப்போகிறீர்கள்?

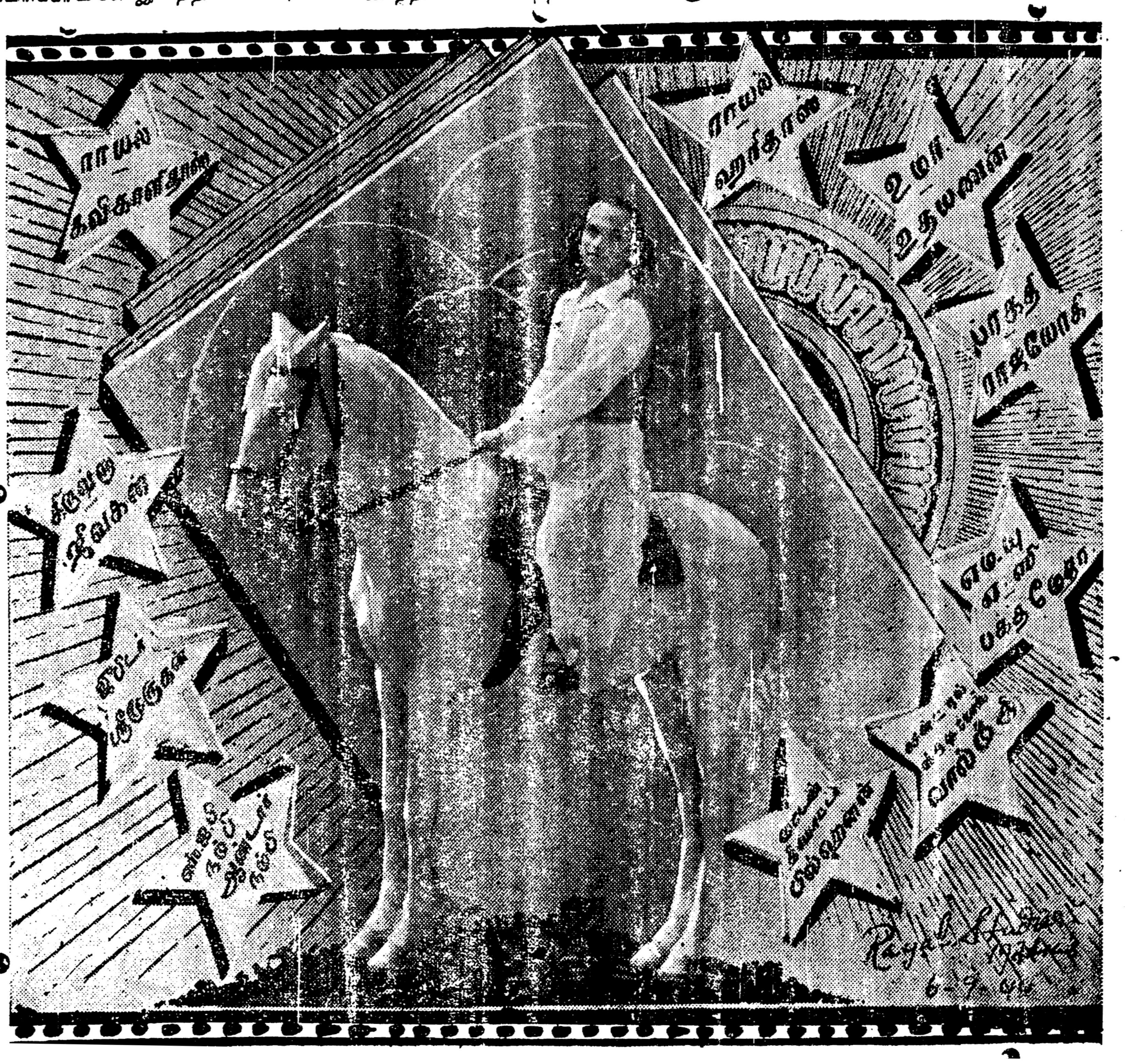

கிருஷ்ண லீலா.

(4ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தும், கிருஷ்ணன், தன்வித்தையின் திறமையை விளக்குவதிலே கண்ணுங்கருத்துமாகஇருந்தான். சில கீர்த்தனங்களைப் பாடம் செய்துகொள்ள விரும்பினாள் அமிர்தம். குழலிருந்தது, குரல்கிடையாது கிருஷ்ணனுக்கு. எனவே, குழலிலே வாசித்துக்காட்டி, அமிர்தம் குரலிலே அதைப்பொருத்திப் பாடிக்காட்டி, உருப்படி பாடமாவது சிரமமாகவுமிருந்தது, நாளும்பிடித்தது, பாரிஸ்டருக்கும் கோபம்வளர ஆரம்பித்தது.

"இதுயார் அமிர்தா, ஒருகிராக்! அவன் குழலும் குரலும் மகாவேதனையாக இருக்கே. என்ன, இங்கேயே அவன் குடி ஏறிவிட்டானா? பாதிராத்திரியிலே எழுந்துஉட்கார்ந்துகொண்டு ஊதஆரம்பித்துவிடுகிறானே. உனக்கு இதெல்லாம் ஒரு வேடிக்கையாகஇருக்கா" என்று ஆரம்பித்தவர், நாளாகவாகச், சுருதியை உயர்த்தினார், இரண்டோர்நாள், அமிர்தத்தின் முதுகிலே பாரிஸ்டர் தாளவரிசையும்பழகினார்!

"அனாவசியமாக வம்பு செய்கிறார். வீணாக சந்தேகம்வைத்துக்கொள்கிறார். வேதனையாகஇருக்கிறது" என்று கஷ்டப்பட்டாள் அமிர்தம். சங்கீதத்தின் விளைவாகச் சச்சரவுநடைபெற்றது.

"ஆமாம்! அந்தஆள் இங்கேதான்இருப்பான். அதை நீங்கள் தடைசெய்யக் கூடாது" என்று ஒருநாள் அமிர்தம் துணிந்துகூறினாள் பாரிஸ்டரின் சுபாவத்தைத்தெரிந்துகொள்ளாமல். பாரிஸ்டர் நவநீத கிருஷ்ணன் கோபமாகப் போய்விட்டார்.

★

பாரிஸ்டர் நவநீதக் கிருஷ்ணன், லீலாவின் மாமன், சித்ரபுரீச் சீமான் சிவந்த பாதத்திற்கு இரண்டு மக்கள், ஒருவர் நவநீத கிருஷ்ணன், மற்றொன்று கற்பகம், கற்பகத்தின் ஒரேமகள்தான் லீலா. அமிர்தத்தைக்கண்டுசொக்கிய பாரிஸ்டர், லீலாவைக் கலியாணம்செய்துகொள்ளும்படி தன்தமக்கை கற்பகம்வேண்டிக்கொண்டதை நிராகரித்துவிட்டவன், அவ்வளவு பிரேமைகொண்டிருந்தான் அமிர்தத்திடம். அமிர்தத்திடம்கோபித்துக்கொண்டு சித்ரபுரிசென்று சோகத்திலேமூழ்கிய பாரிஸ்டருக்கு, ஒரு கடிதம்கிடைத்தது.

சென்றேன்! கண்டேன்! வென்றேன்!! குழல்இனிது! அதன் மகிமைபெரிது! அமிர்தம்இப்போது என்அடிமை. நான் இல்லாவிட்டால் அமிர்தம் இல்லை! இது சத்தியம். பணத்தை வாரி வாரிவீசி, அவளை ஒரு இராணிபோலவைத்திருந்த பாரிஸ்டர் நவநீத கிருஷ்ணன்பிடித்தான் ஓட்டம். நான் இங்கே இருக்கக்கூடாது, என்று உத்தரவிட்டான், நடக்குமா? மோகனத்திலே ஒருகிருதி, பந்துவராளியிலே ஒருபதம், வாசித்தேன், அமிர்தம், "அவரை அனுப்பமுடியாது" என்று பாரிஸ்டரின் முகத்திலே அறைந்தாள், நீட்டினான் கம்பி. காதலால் கட்டுண்டு கிடக்கிறாள் கர்வத்தைக்கண்டாங்கியாகக்கொண்டிருந்த அமிர்தம்.

இப்படிக்குக்
குழலால் காதலில் வெற்றிகண்ட
கிருஷ்ணன்.

★

இக்கடிதத்துடன் மற்றோர் கடிதம் இணைக்கப்பட்டிருந்தது.

அன்புள்ள நவநீத்!

என் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கேவலம் ஒரு குழலூதியினால் உங்கள் இன்பவாழ்வு (????) கெட்டுவிட்டதற்காக வெட்கப்!படுகிறேன். என்ன செய்வது? அவன் தங்களை அவள் வீட்டிலிருந்து விரட்டி விட்ட பெருமையை இங்கே ஒருவனுக்குக் கடிதம் எழுதினான். அதுவெளியாகாதிருக்கக் கொஞ்சம் சிரமப்பட்டேன். அது என் கடமை. அவன் அதுபற்றி இங்கு கடிதம் எழுதுவானேன் என்று யோசிக்கலாம். உமது உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொண்ட கள்ளியின் வீட்டிலேதங்களைத் தோற்கடித்தவன், வேறு யாருமல்ல, இங்கே எங்கள் ஜெமீனில் மந்தை மேய்த்துத்திரிந்த கிருஷ்ணன் என்பவன் தான்.

இப்படிக்கு
லீலா.

★

பாரிஸ்டர் நவநீதகிருஷ்ணன், வெட்கமடைந்தான் உண்மையில். துக்கமும் கொண்டான். அக்காவுக்குத் தா துக்கடிதம் அனுப்பினான். மறுதிங்கள், பாரிஸ்டர் நவநீதகிருஷ்ணனுக்கும் லீலாவுக்கும் விமரிசையாகத் திருமணம் நடைபெற்றது. கலியாணவிஷயம் வெளியானதும், உன்னால் அவரை இழந்தேன் என்றுகூறி அமிர்தம் கிருஷ்ணனை விரட்டினாள், குழலால் மதியிழந்தேன் என்று கூறிக்குளறினான் கிருஷ்ணன். குழல்என்ன செய்யும்? இவனுடைய மதிகுறைந்ததற்கு அதுவா காரணம்!

மறுபடியும் பார்க்க.

குடிவாடா (ஆந்திரநாடு)வுக்கு அருகேயுள்ள புனடிபாடு என்ற ஊரிலே நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாணவர்கள்கூட்டத்திலே, மறுபடியும் ஜனாப் ஜின்னாவைச் சந்தித்துப்பேசச் செல்லும்படி காந்தியாரைக் கேட்டுக்கொண்டனர்.

வடநாட்டிலே
பீடம்!

முதலாளித்தனம், எற்கனவே வடநாட்டிலே இருந்துவருவதுடன், தனது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தியும் வருகிறது. மூலப்பொருள்களைக்கொண்டு ஆலைத் தொழில் மூலம்உற்பத்தியைஅமோகமாக உண்டாக்கி, இந்தியா பூராவையும் மார்க்கட்டாகக் கொண்டு கோடிக் கணக்கிலே இலாபத்தைக் குவித்துக்கொண்டு ஒரு சில முதலாளிகள் வடநாட்டிலே முடிசூடாமன்னர்களாக வாழ்ந்து கொண்டு, முடிதரித்த மன்னர்களையும் தமது கைப்பிடியிலே அடக்கக்கூடிய பணபலம் பெற்றுவருகின்றனர். இது போதாதென்று, மேலும் மேலும் வடநாட்டிலே புதிய புதிய தொழிற்சாலைகளை அமைக்கும் திட்டங்கள் தயாராகிக் கொண்டே உள்ளன. வடநாட்டிலே உள்ள பணக்காரர்களை, விஞ்ஞானிகளும் தொழில் நிபுணர்களும் சூழ்ந்துகொண்டு, புதிய திட்டங்களைத் தயாரித்துக்கொடுத்த வண்ணம் இருக்கின்றனர். சர்க்கார் நியமிக்கும் கமிட்டிகளும், தனிப்பட்டவர்கள் அமைத்துள்ள கமிட்டிகளும், இவ்வித திட்டம் தயாரிக்கும் காரியத்தைச் செய்துவருகின்றன. சென்ற கிழமை, ஐக்கியமாகாணத்திலே, 10 கோடி ரூபாய் மூலதனத்திலே, ரசாயன உரம் தயாரிக்கும் பெரியதோர் தொழிற்சாலை அமைக்க ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் செய்தி வெளிவந்தது. இங்ஙனம், வடநாட்டிலே முதலாளிகளின் பீடம் அமைந்து வருகிறது. திராவிட நாட்டிலேயோ இது பற்றிய சிந்தனையே காணோம்.

மங்கள பாலகான சபாவுக்கு. பெரியார் பாராட்டுதல்

சென்றகிழமை, பெரியார், சென்னையில் நடைபெறும் மங்களபாலகான சபையாரின் "இழந்தகாதல்" நாடகத்துக்கு விஜயம் செய்தார். தோழர். A. S. A. சாமி அவர்கள் பெரியாருக்கு மாலை அணிவித்து உபசரித்துக், கம்பெனியாருக்கு நன்மொழிகள்நல்குமாறு கேட்டுக்கொண்டார். பெரியார், நாடகத்தின் மேன்மையையும், நடிகர்களின் திறமையையும் பாராட்டியதுடன், தோழர் N.S.கிருஷ்ணன் அவர்களின் பண்புகளைப் பாராட்டிப் பேசினார். பிறகு நடிகத்தோழர்களை, ஈடுமலை நாராயணக்கவி, பெரியாருக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார்.

லீக்மாநாடு

அகிலஇந்தியமுஸ்லீம்லீக் மாநாட்டை இம்முறை அசாம் மாகாணத்தில் நடத்துமாறு மேற்படி மாகாண முஸ்லீம் லீக் அழைத்திருக்கிறது.

மூஞ்சே கைங்கரியம்!

எந்தவிதமான சமுதாய சீர்திருத்தமும் தமக்குப் பிடித்தமே என்றும், பார்ப்பனிய ஒழிப்பு அவசியம் என்பதைத்தாம் ஏற்றுக்கொள்வதாகவும், திருச்சியிலே, பெரியாரிடம்பேசிய, டாக்டர் மூஞ்சே, இந்துசட்டத்தைத் திருத்துவதைக்கண்டித்துப்பேசினர். வைதீகருக்கு வாலும் மற்றவருக்குத் தலையுங்காட்டிக்கொண்டு, டாக்டர் மூஞ்சே எத்தனைகாலம் வாழமுடியும்! இந்துசட்டத்திலே செய்யப்பட இருக்கும் சீர்திருத்தம் சாமான்யமானவைகளே! பல தாரங்களைக்கலியாணம் செய்துகொள்வதுகூடாது என்பதும், பெண்களுக்குச் சொத்துரிமைதரவேண்டும் என்பதும், இந்தத் திருத்தங்களிலே கொஞ்சம்முக்கியமானவை. இவைகளே, டாக்டர் மூஞ்சேய்க்கு வேம்பாகஇருக்கிறது. இதிலிருந்து இவருடைய இயல்பும், இந்துமகாசபையின் தன்மையும் விளங்குகிறது. வைதீகவெறியை முதலாகவைத்துக்கொண்டு, அரசியல் இலாபம்பெறவிரும்பும் கும்பலின் தலைவர்களுள் ஒருவராகஇருக்கும் டாக்டர் மூஞ்சேசெய்யும்இந்தக்'கைங்கரியத்தைக் கண்டு, பகுத்தறிவாளர்கள் எள்ளி நகையாடுகின்றனர்.

எழுத்தாளர் மாநாடு.

கோவையில், "தினசரி" ஆசிரியர் தோழர் சொக்கலிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் சென்றகிழமை, "எழுத்தாளர் மாநாடு" நடைபெற்றது. இவ்விதமாநாடு நடப்பது இதுவே முதலாவது. தோழர். வ. இராஸ்வாமி ஐயர் மாநாட்டைத் திறந்துவைத்தார். எழுத்தாளர்களின்வருவாய் நிலைகுறித்தும், வாழ்க்கைநிலைபற்றியும் பேசப்பட்டது. தமிழ் எழுத்திலே சீர்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்ற தீர்மானமும், இத்தீர்மானங்களை நிறைவேற்றிவைக்க ஒருகமிட்டியும், தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்என்ற ஒருஅமைப்பும், இம்மாநாட்டின் விளைவுகளாகும்.

கோவில்பட்டியில் சீர்திருத்த மணம்.

29—10—44ந்தேதி நகர் பஞ்சாயத்துப்போர்டு தலைவர் தோழர். ஈ. வே. அ. வள்ளிமுத்து அவர்கள் தலைமையில் தோழர். சிதம்பர நாடார் மகள். செல்லத்தாயுக்கும் தோழர். ரா. ம. வயிரவ நாடார் மகன். செல்லமணிக்கும் சீர்திருத்த முறையில் வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் நடந்தேறியது. அதுசமயம் தோழர்கள். பி. தில்லை, எஸ். அருணசலம், எஸ். டி. சீனியப்பன் ஆகியவர்கள் சீர்திருத்த மணத்தின் அவசியம் என்பதுபற்றி பேசினர்கள். குடிஅரசு, திராவிடநாடுக்கு ரூ. 1. வீதம் நன்கொடையளிக்கப்பட்டது.

திருமணம்.

20-10-44 மாலை 6-மணிக்கு மதுரை இரும்புவியாபாரம் தோழர். வா. அ. சுப்பைய நாடார் அவர்கள் கடை குமாஸ்தா. தோழர். சா. முனியாண்டிக்கும் பிள்ளையார்நத்தம் தோழர். பெ. முத்தையாபிள்ளை அவர்களின் புத்திரி தோழியர். அழகுக்கும் மதுரை தெ. இ. ந. உ. சங்கக்கட்டிடத்தில் தோழர். வா. அ. மு. இரத்தினம் அவர்கள் தலைமையில் திருமணம் நடைபெற்றது அவ்வமயம் அல்லல் தோழர். வை. ச. இராமசந்திரன் பிள்ளை அவர்களும் மற்றும் இயக்கத் தோழர்களும் சீர்திருத்தத் திருமணம் என்பதுபற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினர்கள்.

மணமக்களின்சார்பாக இயக்கப் பத்திரிகைகள்ான குடிஅரசு—திராவிடநாடு—திராவிடமணி இவைகளுக்கு முறையே இரண்டுரூபாய் வீதம் அன்பளிப்பாக அளிக்கப்பட்டது.

பொன்னேரி.

பொன்னேரி தாலுக்கா, ஆதிதிராவிட இளைஞர் கழகத்தின் சார்பில் சின்னம்பேட்டில் 29—10—44ல் நடந்தபொதுக் கூட்டத்தில் செங்கற்பட்டு ஜில்லாபோர்டு தலைவர் டி. சண்முகம் தலைமைவகித்தார். தோழர். வி. பாலசுந்தரம் (பரஸனல் அஸிஸ்டெண்ட்லேபர் கமிஷனர்) அவர்களுக்கு வாழ்த்துப் பத்திரம் வாசித்தளிக்கப்பட்டது. அவ்வமயம்,சென்னை முனிசிபல் கௌன்சிலர். பி. எம். வேலாயுதபாணி, டிஸ்டிரிக்ட்போர்டு மெம்பர். எம். சி. லக்ஷ்மணப்பிள்ளை, வி. வி. முருகேச பாகவதர், எ. இரத்தினம், கே. சாந்தலிங்கம், பி. எஸ். மணி, சி. எ. மரியண்ணன் இவர்களால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் தற்காலநிலைமையும் எதிர்கால உரிமையும் என்பதைப்பற்றிச் சொற்பொழிவும் பல தீர்மானங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டன. காரியதரிசி சி. எல் முத்துவால் வந்தனோபசாரம் கூறப்பட்டு கூட்டம் இனிதுமுடிந்தது.

ஏழைபங்காளன்.

சென்னைக்கார்ப்பரேஷன் கமிஷனர் தோழர். ஷெனாய் அவர்கள், ஏழைகளுக்கு விடுதிகள் அமைக்கும் திட்டமொன்றுதயாரித்து, நன்கொடைகள் வசூலித்தும், நன்கொடை கச்சேரிகள் ஏற்பாடுசெய்தும், மும்முரமாக வேலை செய்துவருகிறார். இது சம்பந்தமாக சென்னையில் நவம்பர் 5ந்தேதி நடைபெற்ற தோழியர் எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி அம்மையாரின் இன்னிசை மூலம் 32,000 ரூபாய்வசூலாயிற்று.

சென்னை கவர்னர்.

சென்னை ஷெரிப்தலைமையில் சென்றகிழமை, சென்னையில் நடைபெற்ற ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில், குமாரராஜா, டாக்டர் எ. கிருஷ்ணசாமி, சண்டே அப்சர்வர் ஆசிரியர் தோழர். பி. பாலசுப்பிரமணியம், ஆகியோரும் மற்றும்பலரும், மே. த. கவர்னர் அவர்களை மேலும் சில வருஷங்கள் சென்னை கவர்னராக இருக்கச்செய்யும்படி சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்வதாகப்பேசினர்.

ரூஸ்வெல்ட் வெற்றி.

நான்காம்தடைவையாக, அமெரிக்கக் குடிஅரசுக்குத் தலைவராக ரூஸ்வெல்ட் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இதுவரை இதுபோல் 4-முறை, அமெரிக்கக் குடிஅரசுக்குயாரும் தலைவராகஇருந்ததுகிடையாது.

வடசென்னை.

வடசென்னை திராவிடர்கழகத் திறப்புவிழாவை இத்திங்கள் 19ந்தேதி நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. பெரியார், தோழர். எஸ். இராமநாதன், சி. என். அண்ணாத்துரை ஆகியோர் மேற்படி விழாவில் கலந்துக் கொள்ளக் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

தந்தி:—"புறமார்க்" திருச்சி.

கிருஷ்ணா லீலா!

2-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

"அடடே! இது அதிசயமாகத்தான் இருக்கிறதடி. என்ன. என்ன, இன்னொரு தடவைசொல்லு"

"உனக்கு யார்மீதுஇஷ்டமோ அவனைக்கலியாணம்செய்துகொள் என்று வீட்டிலே வற்புறுத்தினார்கள், அவள், நான்யாரைக்கலியாணம்செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று நீங்களே ஏற்பாடுசெய்யுங்கள், நானாகவரனைத்தேடிக்கொள்ள முடியாது என்று கண்டிப்பாகக்கூறிவிட்டாள். வீட்டிலே வற்புறுத்த வற்புறுத்த, அதிசயம் ஒரேயடியாகக், கூனனாலும் குருடனாலும், முடவனானாலும் முட்டாளானாலும், நீங்கள்பார்த்து யாரைக்கலியாணம்செய்துகொள்ளச் சொல்கிறீர்களோ, அவனைத்தான் மணம்செய்துகொள்வேன் என்று கண்டிப்பாகக்கூறிவிட்டாள்:"

'ஏண்டி! அவளுக்கென்ன, 'பைத்யமா?'

"அவளுக்குப் பைத்யமில்லை, அவளுடைய தகப்பனுக்குப் பைத்யம்; அந்தப் பைத்யக்கார அரசர், சாவதற்கு முன்பு, மந்திரி சேனாபதி பொக்கிஷதார் ஆகியமூவரையும் கூப்பிட்டு, ஒரு சாசனம்கொடுத்தார், அதிலே, என்மகள், நீங்கள் தெரிந்தெடுக்கும் ஒருவனைக் கலியாணம்செய்துகொள்ளவேண்டும், என்பது என்விருப்பம், அப்படி அவள் நடந்துகொண்டால்தான், இந்த மண்டலத்துக்கு அவள் இராணியாகவேண்டும். இதற்குமாறாக, அவள் இஷ்டப்படி யாரையேனும், அவள்கலியாணம்செய்துகொள்வதானால், இந்த இராஜ்யத்தை அவள் ஆட்சிசெய்யும் உரிமையைஇழந்துவிடவேண்டும். நீங்கள் வேறு ஒருவரையோ, உங்களில் ஒருவரையோ, ராஜ்யாதிகாரியாக்கிக்கொள்ளலாம் என்று நாம் உத்தரவிடுகிறோம்—என்று குறித்திருந்தார்."

"சரியான, பைத்யமடி அந்த அரசன்"

"இல்லை, அவனும் ஒரு காரியப்பைத்யம்தான். மந்திரி, சேனாபதி, பொக்கிஷதார், ஆகியமூவரும், அயோக்யர்கள் என்பது, அரசனுக்குத்தெரியும். தனக்குப் பிறகு, தன்ஒரேமகள், அதிசயம், இந்த அயோக்யர்களின் சதியினால் சங்கடப்படவேண்டிவரும் என்று அஞ்சினான். அதிசயத்துக்கு யார் புருஷனாகவருகிறானோ, அவனைப்பற்றி அவதூறுகள் கிளப்பி, மக்களைத் தூண்டிவிட்டுத் தொல்லைவிளைவிப்பார்கள் என்றுபயந்த மன்னன், அதிசயத்துக்குக் கணவனைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பை அவர்களிடமே தந்துவிட்டால், பிறகு, அவர்களாகப்பார்த்து யாரைஅதிசயத்துக்குப் புருஷனாக்குகிறார்களோ, அதே ஆள்மீது அவதூறுகிளப்பினால் ஜனங்கள், அந்த மூவரையே குறைகூறுவார்களே தவிர அதிசயத்தின்மீது ஆத்திரப்படமாட்டார்கள் என்று யோசனைசெய்துதான் மன்னன், சாசனம் எழுதினான்."

"அதுசரி! ஆனால், அதிசயம், தானாக ஒருபுருஷனைத் தெரிந்தெடுத்துக்கொள்ளவும் உரிமை இருந்ததேசாசனப்படி!"

"இருந்தது, ஆனால் நிபந்தனை இருந்ததே. தனக்கு இஷ்டமானவனைக்கலியாணம்செய்துகொள்வதனால், இராஜ்யத்தை விட்டுவிடவேண்டும் என்றல்லவா சாசனம்இருந்தது. அதனுடையகருத்து என்னவென்றால், அப்படி அதிசயத்துக்கு யார்மீதாவது உண்மையான காதல் ஏற்படுமானால், அதுயாராவதுஒரு வீரமுள்ள அரசகுமாரனாகத்தானே இருப்பான், அவனுக்காக அதிசயம் ஒரு இராஜ்யத்தையே தியாகம்செய்தால் நஷ்டமில்லை! அவன் வீரத்தால், அவள் இழந்த இராஜ்யமும் மீண்டும்கிடைத்துவிடும் என்று அரசன் நினைத்தான்"

"அது எப்படியடி அவன் அப்படி நினைக்கலாம்? அந்த அதிசயம் என்ன, அரசகுமாரனையேதானா காதலிப்பாள்? அரசகுமாரி அரசகுமாரனைத்தான் காதலிக்கவேண்டும் என்றுவிதியா? சட்டமா? காதலுக்குப் பிறகு வேலையேஇல்லையே. சிச்சீ! கதை எனக்குப்பிடிக்கவில்லை"

"கேளடிமேலே! அதற்குள் உன்னுடைய மெடலைக்கொடுக்கமறுக்கிறாய். பெரும்பாலும் அந்த அரசன் எண்ணியபடிதானேநடக்கிறது, இராஜகுமாரி, இராஜகுமாரனைத்தானே மணம்செய்துகொள்கிறாள். உன்வரையிலேபாரேன், என்னநடக்கும்? நீ ஒரு ஜெமீன்தார் மகள், இன்னொரு ஜெமீன்தாரன் மகனைத்தானே நீ கலியாணம்செய்துகொள்வாய்?"

"அதுதான்தப்பு! என்னை நீ சரியாகத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. என்னைப்பற்றியும் உனக்குத்தெரியவில்லை, காதலைப் பற்றியும் உனக்குத்தெரியவில்லை"

"காதலிலே நீ கரைகண்டவள்! யாராவது ஒரு ஜெமீன்தாரன் மகனைக்கலியாணம்செய்துகொள்ளாமல், உங்கள் தோட்டக்காரன் மகனைக்கலியாணம் செய்துகொள்ளப்போகிறாயா?"

'தோட்டக்காரன் மகன்தானா? ஏன், எனக்குக் காதல் ஏற்பட்டால், எங்கள் மந்தையிலே மாடுமேய்ப்பவனைக்கூட நான் கலியாணம்செய்துகொள்வேன்"

"ஓஹோ! சரி, சரி, நீ பெரிய காதல் சுவை அறிந்தவள். உன் கதையை நடக்கிறபோது பார்ப்போம், நடந்த கதையைக்கேள். என்னமோ அந்தபைத்தியக்காரன் அப்படி ஒரு ஏற்பாடு செய்துவிட்டு இறந்தான். உடனே, மூவர்தானே அரண்மனைக்குப் பொறுப்பாளியானார்கள், அவர்கள், எப்படியாவது அதிசயத்தைஅவள் இஷ்டப்படி கலியாணம் செய்துகொள்ளும்படி செய்துவிட்டு, ராஜ்யத்தை அடையவேண்டும் என்றுசதி செய்யத்தொடங்கினார்கள். காதலின் மேன்மையைப்பற்றிய கவிதைகளையெல்லாம் கொடுத்தார்கள், படிக்க. காதல்ரசமுள்ள நாடகங்களை அரண்மனையிலே நடத்தச்செய்து அதிசயத்தைக் காணச் செய்தார்கள். காதலை விளக்கும் சித்திரங்களைத்தயாரித்து அரண்மனையிலே நிரப்பினார்கள். அவர்கள் தங்களாலானதையெல்லாம் செய்து பார்த்தார்கள், அதிசயத்தின் மனதிலே காதல் முளைக்கவேண்டும் என்று. முடியவேயில்லை. அவள் ஒரேபிடிவாதமாக, எனக்கேற்ற கணவனை நீங்களேதான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று கூறிவிட்டாள். அவளுக்குச் சாசனத்தின் தகவல் தெரியும் என்பது, அந்த மூன்றுமுட்டாள்களுக்குத்தெரியாது. அரசகுமாரி! நேற்று நமது நந்தவனத்திலே இன்னிசைபாடிய இளையவனிடம் தங்களுக்கு இஷ்டமா? என்று கேட்பார் மந்திரியார். "ஆமாம், இசைவாணனிடம் எனக்கு எப்போதும் மதிப்பு உண்டு" என்று கூறுவாள் அறிவுள்ள அதிசயம். "மணம் செய்துகொள்ள......" என்று தந்திரமாக வலைவீசும் பேச்சை ஆரம்பிப்பார் மந்திரியார். "தங்கள் உத்திரவு அதுவானால் தடையில்லை" என்று தயக்கமின்றிக் கூறுவாள் அதிசயம்.

"எங்கள் உயிரை வாங்கவேண்டாம். எங்களுக்குத்தெரியுமா இதெல்லாம்? சரியான வேலை தருகிறீர்கள், ஆள்தேடும் வேலை" என்று கோபிப்பார்கள் மூவரும் சில சமயம்.

"தேடித்திரிவானேன். ஓலைஅனுப்பிப் பலதேசத்து மன்னர்களையும் வரவழைத்து விடுங்கள்" என்று யோசனை கூறுவாள் அதிசயம். அகப்பட்டுக்கொண்டாள் அரசகுமாரி என்று நினைத்து மந்திரியார், "ஆஹா அதுசெய்கிறோம். சகல மன்னரையும்தருவிக்கிறோம் அவர்களிலே யாருக்கு........" என்று சுயம்வரஇலட்சணத்தைமனதிலே புகுத்துவார். உங்கள் தந்திரம் என்னிடம் பலிக்காது என்று கூறுவதுபோல ஒரு தடவை புன்சிரிப்புடன் இருந்துவிட்டு, உடனே, "யாருக்குத் தாங்கள் மாலையிடச் சொல்கிறீர்களோ, அவரை நான் மணம் செய்துகொள்வேன்" என்று கூறுவாள் அதிசயம். "அதற்கு ஒருமந்தையை ஓட்டிக்கொண்டு வருவானேன்" என்று கோபிப்பார் சேனாதிபதி, "ஒரே இடத்திலே இருந்தபடி சிரமமில்லாமல், எனக்கு ஏற்றவன் யார் என்றுநீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கலாமல்லவா? என்று சாமர்த்தியமாகப்பதில் கூறுவாள் அதிசயம்."

"அதுகிடக்கட்டும், அவளுக்குஉண்மையிலேயே யாரிடமும் காதல் ஏற்படவேயில்லையா?"

"நல்லகேள்வி கேட்டுவிட்டாய் போடி! எந்தப்பெண்ணுக்குத்தான் காதல் உண்

கிருஷ்ண லீலா.

(9-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

டாகாது? எல்லோருக்கும் உண்டாகித் தான் தீரும். ஆனால் எத்தனை பெண்கள் தாங்கள் கொண்டுள்ள காதலை வெளியே சொல்லமுடியும்? சொல்லித்தான் என்ன பிரயோஜனம்? அவர்கள் இஷ்டப்படியா நடக்கும்? சேலைக்கும் நகைக்குமே இன்னமும், பெரியவர்கள் இஷ்டம் சட்டமாக இருக்கிறது, காதல் விஷயத்திலே, என்னடி செய்ய முடியும் பெண்கள்? கதைப்புத்தகம் படிக்கலாம்."

"ஓஹோ, அதுதான் நீகதை படித்துத் திருப்தி அடைந்துவருகிறாயோ?

"போதுமடி சிரிப்பு, நான் கதை படித்துத் திருப்தி அடைவதுஇருக்கட்டும், நீ அதைக்கேட்டே திருப்தி அடைகிறாயல்லவா.!"

"சரி, சரி, வாயாடாதே; கதையை முடி!!"

"எப்படியாவது கலியாணத்தைமுடித்தாக வேண்டும் என்று துடித்தனர் மூவரும். இந்தச்சமயத்திலே, நீ கேட்டாயே, அதிசயத்துக்கு யார்மீதும் உண்மையான காதல் உண்டாகவில்லையா என்று, அது ஏற்பட்டது. ஒருசுந்தரமான புருஷன், அடுத்த இராஜ்யத்து இளவரசன், அவன் ஒரு நாள் அதிசயத்தைக் கண்டான்,"

"பஞ்சபாணம் பாய்ந்தது......"

"இல்லை! ஒரேஒரு பாணம் பாய்ந்தது. அதிசயத்தின் மீதல்ல, அவள் வளர்த்து வந்த மான் மீது, அரசகுமாரன் விட்ட பாணமல்ல, அவனைத்திருடன் என்று சந்தேகித்து அதிசயத்தின் பாதுகாப்புக்காகப் பூங்காவனத்திலே உலவிவந்த காவலாளி விட்டபாணம்."

"அவன் என்ன, காவலாளிகண்டு திருடன் என்று நினைக்கும்படி அவ்வளவு கேவலமான உருவமுடையவனா?"

"நான்தான் முதலிலேயே சொன்னேனே, சுந்தரமானபுருஷன் என்று. அங்கே அவன் மாறுவேடத்திலே வந்திருந்தான்"

"அப்படிச்சொல்லு."

"மான் மீது பாணம் பாய்ந்தது, அரசகுமாரி அழுதாள். தான்விட்டகணைதவறி மான்மீது பட்டது தெரிந்தால் உயிருக்கு உலை வருமென்று பயந்து காவலாளி ஓடிவிட்டான். மாறு வேடத்திலிருந்த மன்னன் மகன் அவளருகே சென்று தேறுதல் கூறிப், பாணத்தை மெள்ள எடுத்துவிட்டுப் பச்சிலை பூசி, மானுக்குச் சிகிச்சை செய்துகொண்டே, தேனைக் கலந்து பேசத்தொடங்கினான்.

"போதுமய்யா உமது பேச்சு! என் நந்தவனத்திலே நுழைந்ததுமன்றி, என் மானையும் கொல்லப்பார்த்தீர்." என்று கோபத்தோடு பேசினாள் அதிசயம்.

"கணைவிட்டது நான் அல்ல. கையிலே வில் இல்லை, முதுகிலே அம்புறாத்தூணியுமில்லை, பாருங்கள்" என்று விநயமாகப் பதில் கூறினான் அரசகுமாரன். அவள் பார்த்தாள்! வில்லும் அம்பும் இல்லை, ஆனால் அவனை வெல்லும் புன்னகையும் கண்களிலே காதல் ஒளியும் கண்டாள், மனதிலோர்வித இன்பம்புகக் கண்டாள், மானைத்தடவியபடி மௌனமாகக் குனிந்து நின்றாள். மானைத்தடவிக் கொடுத்த இருவரின் கரங்களும் சந்தித்தன, இருவரின் விழிகளும் உடனே சந்தித்தன, ஒருவரின் விழி மற்றவரின் இருதயத்தைத் தடவிப்பார்க்கத்தொடங்கின. காதல் பிறந்தது, அவளுக்குக் கவலையும் பிறந்தது, இளைஞனை மணந்தால் ராஜ்யத்தை இழக்கவேண்டும் என்ற கவலை இல்லாமற் போகுமா?

நீர்யார்? என்று கேட்டாள் ராஜகுமாரி, "நானா? நான் ஓர் பாக்கியசாலி!" என்றான் அரசகுமாரன். "ஊர்?" என்று கேட்டாள் அவள், பிறந்த இடம் வீணாபுரி, இப்போது இருக்குமிடம் இன்பபுரி" என்றான் அவன். "கவியோ?" என்று அரசகுமாரி கேட்டாள், அவனுடைய பேச்சின் நடையழகைப் புகழ்ந்து. "கால்கள் இரண்டே காணாய்" என்று அவன், தன் புலமையையும் நகைச்சுவையையும் காட்டும் முறையிலே பதில் கூறினான்"

"எனக்கு விளங்கவில்லையே!"

"கவி, என்றால் குரங்கு என்றும் ஒரு அர்த்தம் உண்டு. அவள் அவனை நீர் கவியாஎன்று கேட்டதும், அவன்எனக்கு இரண்டே கால்கள், நான் குரங்கல்ல என்று கூறினான்"

"அந்தக் கோணல் பேச்சுப் பேசுவானேன் அவன். ஆளுக்குக் குரங்குபுத்தி போலிருக்கிறது"

"புத்தி சரியாகத்தானடி இருந்தது. பேச்சுகுளறுமல்லவா, சம்பந்தா சம்பந்தமின்றித்தானே இந்த ஆண்கள், திடீரென ஒரு பெண்ணைக்கண்டால் பேசுவது வழக்கம்"

"உண்மையான பேச்சு! பார்வை, பேச்சு, எதுசரியாக இருக்கிறது, பெண்ணைக்காணும் ஆணுக்கு, சரி, கதையைச் சொல்லு."

"இருவருக்கும் நெடுநேரம் பேச்சுநடந்தது, காதல் ஒப்பந்தம் ஆகிவிட்டது."

"என்ன? அவனைக்கலியாணம்செய்து கொள்வது என்றா?"

"ஆமாம்! அவள் அந்தத் தீர்மானத்திற்குவந்தாள். அவனோ, மகிழ்ந்தான். ஆனால் ஒருயோசனைகூறினான். நமது காதல் இரகசியமாகவேஇருக்கட்டும். மூன்று முண்டங்களையும் சரியானபடி அவமானப்படுத்தவேண்டும். நான் முதலிலே, நல்லபடைதிரட்டிவைத்துவிடுகிறேன், உங்கள் இராஜ்யத்து எல்லையில். சாசனத்தின்படி சரியான புருஷனைத் தெரிந்தெடுக்கும்படி அவர்களை நீ வற்புறுத்தியபடிஇரு. கடைசியில் யாரை யாவது அவர்கள்பிடித்துக்கொண்டுவந்து உன் தலையிலே கட்டப்பார்ப்பார்கள். அவன் எப்படிப்பட்டவனானாலும், சம்மதித்துவிடு. கலியாணஏற்பாடுகளும் நடக்கட்டும், அந்தப் பந்தலிலேயே, மூவரையும் அவமானப்படுத்தி, நான் உன்னைக் கலியாணம்செய்துகொள்கிறேன் என்று அரசகுமாரன்கூறினான். அவர்களின் காதல் ஒப்பந்தத்தை, முத்தங்களால் பொறித்துக்கொண்டனர்.

கோபமும் சலிப்புங்கொண்ட மூன்று சதிகாரரும், யாராவது தலையாட்டியைப் பிடித்து அதிசயத்துக்குக் கலியாணம் செய்துவிட்டு, அவனை ஆயுதமாகக் கொண்டு, அதிகாரத்தைத் தங்கள் கையிலேவைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற ஏற்பாட்டுக்குத்துணிந்துவிட்டனர். அதற்காக ஒரு தலையாட்டியைத் தயார் செய்து பழக்கியும்விட்டனர். அவன் ஒரு சாதாரணப் போர்வீரன். முதலிலேபயந்தான், பிறகு, ஆசை அவனைப்பிடித்துக் கொண்டது, சதிகாரரின் யோசனைக்கு இணங்கினான். அதிசயம் அவனை மணாளனாக ஏற்றுக்கொள்ளச் சம்மதித்தாள். கலியாணநாள் குறிக்கப்பட்டது. அதிசயம்தான் காதலித்த இளவரசனுக்கு ஓலை அனுப்பினாள். ஆபத்துநெருங்குகிறது, அடியாளைக்காப்பாற்றவாரும், எனக்கு இராஜ்யம்வேண்டாம், தங்களுடன் வாழும் ரசமான வாழ்க்கைதான்வேண்டும். எதையாவது எண்ணிக்கொண்டு, கடைசிநேரத்திலே, தாங்கள் கலியாணப் பந்தலுக்கு வாராமலிருந்துவிட்டால், என் கதிஎன்னாகும்? யாரோ ஒரு வழிப்போக்கன், வஞ்சகன், அயோக்யன் என்னைத் தொட நான்சம்மதியேன். மணப்பந்தல் பிணப்பந்தலாகும். மன்னா! மறவாதே! குரங்குக்குப் பூமாலையா,? என்று எழுதியிருந்தாள். கலியாணத்திற்கு நாலு நாட்கள் இருக்கையிலே, மாப்பிள்ளையை மன்னன் மகன் இரகசியமாகச் சந்தித்து, காதலின் மேலானதன்மையை விளக்கினான், அரசகுமாரியின் ஓலையைக்காட்டினான், தனதுபடை பலத்தையும் உறுதியையும் எடுத்துக்கூறினான், எந்தக்காரணம்கொண்டும் அந்தக்கலியாணம் நடைபெறாது என்பதை அவன் மனதிலேபதியும்படிசெய்து, தன்னுடைய ஏற்பாட்டுக்கு அவன் இணங்கினால், பரிசுதருவதாகவாக்களித்தான். போர்வீரன், காதலின் புனிதத்தன்மையையும், அரசகுமாரனின் போர்த்திறனையும் உணர்ந்துகொண்டு, அரசகுமாரனுக்கு உதவுவதாகச்சம்மதித்தான். எதுவும் நடைபெறாததுபோலவே நடந்துகொள். மணப்பந்தலுக்கு நான்வருவேன், உன்னுடைய தோழனாகஇருப்பேன், நான் எதுசொன்

(3-ம் பக்கம் பார்க்க.)

Edited Printed and Published by C. N. Annadurai M. A., at "Dravida Nadu" Press, 51-Chairman, Sambasiva Chettiar Street, L. Conjeeveram.